

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravnštvo
Wildenraimerjeva ul. 15/III.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

GLASILO ODVETNIŠKEGA IN NOTAR-
SKEGA URADNIŠTVA ZA SLOVENIJO

== Izhaja vsak mesec. ==
Naročnina stane za celo
leto 48 dinarjev. — Po-
samezna številka 4 dinarje.

Štev. 1.—4.

V Mariboru, mesca maja 1927.

Leto XIV.

Ob jubileju „Reichsverband-a“.

Reichsverband der Advokats- und Notariats-angestellten Oesterreichs in Wien obhaja letos 20-letni jubilej svojega obstoja.

Dvajsetletno uspešno delovanje te »Državne zveze«, zlasti pa predzgodovina iste, ki je izšla iz društev odvetniških uradnikov, je v tako ozki zvezi z razvojem gibanja odvetniškega in notarskega uradništva po Sloveniji, da se tega jubileja naših tovarišev onstran državne meje tudi mi veselimo in tovariškemu »jubilarju« ob 20-letnemu obstoju prav iskreno čestitamo.

Državna zveza odvetniških in notarskih uradnikov bivše Avstrije bila je ustanovljena o Veliki noči leta 1907 na Dunaju. Pričela je delovanje pod novim programom in novim naslovom, katerega je obdržala do danes. Takrat so uvidela društva odvetniških in notarskih uradnikov po celi Avstriji potrebo po solidarnosti, ozkem sodelovanju, zlasti pa po zjedinenju v skupni Zvezi, ki bi naj bila vrhovna voditeljica organizacije našega stanu, ki bi naj iz središča takratne skupne države iz Dunaja ponesla potom sestankov, posebno pa potom skupnega glasila »Organisation« vzpodbudo in oživljajoči duh med takrat obstoječe naše organizacije po posameznih provincah.

Na čelu prvotnega gibanja je stalo društvo odvetniških uradnikov na Dunaju ustanovljeno dne 23. maja 1888.

Reichsverband je takoj po svoji ustanovitvi 1907 uspešno nadaljeval in izpopolnil započeto organizatorično delo prvotnih društev odvetniških in notarskih uradnikov.

Ob ustanovitvi »Državne zveze« obstojale so že tudi po Sloveniji organizacije naših tovarišev. Dne 4. januarja 1896 ustanovljeno je bilo društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju, ki je izdajalo lastno glasilo »Pisarna«. Dne 21. maja 1899 ustanovilo je celjsko društvo I. krajevno skupino v Trstu. Dne 3. avgusta 1902 II. skupino v Ljubljani, ki se je dne 5. januarja 1908 spremenila v lastno društvo. Dne 8. aprila 1907 bila je ustanovljena III. skupina v Gorici, ki se je dne 5. julija 1908 osamosvojila ter ustanovila v Gorici lastno društvo — z idanjem glasila »Slovenska pisarna« — katero je obstojalo do izbruha vojne.

Kakor pri nas, postalo je živahno gibanje naših tovarišev tudi po drugih provincah. Delovanje posameznih društev pa je izpodbujala in izpopolnjevala predvsem naša centrala na Dunaju, ki je ob 20-letnici lahko ponosna na dosežene uspehe, če tudi je bilo za to potrebno mnogo truda in žrtev, tako od celote,

kakor od posameznikov, ki so takrat vodili usodo našega stanu.

Koj po ustanovitvi »Državne zveze« je ista v jeseni leta 1907 sklicala na Dunaj kongres odvetniškega in notarskega uradništva iz cele Avstrije. Kongres je trajal več dni in je bil prav dobro obiskan ter bogat dnevni red temeljito obdelan. Udeležba dunajskih kolegov je bila naravnost sijajna. Delegati takrat obstoječih društev so došli skoraj iz vseh dežel takratne monarhije. Tudi tovariši slovenske narodnosti so bili na tem kongresu osebno udeleženi.

Po Sloveniji takrat delujoče društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju s svojimi 3 skupinami bilo je na tem veličastem kongresu zastopano po predsednikih II. skupine v Ljubljani tov. Blažu Kamenšek-u in III. skupine v Gorici tov. Dragotinu Gilčvert-u.

Delegatom so ostali neizbrisni spomini na ta dunajski kongres, katerega so se udeležili tudi razni državni poslanci ter je bila zborovalna dvorana z galerijami vred nabito polna.

Preobsežni bi bili spomini, ako bi navajal vse podrobnosti onih prazničnih dnevo. Posamezni referati so bili do popolnosti izdelani, vrstili so se izborni govorniki, ki so dobro pripravljeni in prežeti ljubezni do povzdige našega stanu v navdušenih besedah poziljali in bodrili navzoče k skupnemu delu.

Naslednje dneve predstavilo je vodstvo kongresa posamezne delegate iz provinc raznim ministrom in upravnim šefom, kjer je bilo govora glede zakonite uvedbe nedeljskega počitka, določitve delavnega časa, o socialnem zavarovanju, ustanovitvi lastnih zbornic, zastopanju po odvetniških uradnikih pred sodišči v smislu § 31 c. p. r. itd.

Pa tudi gostoljubnosti dunajskih kolegov in dunajčanov na sploh smo bili v veliki meri deležni. Razkazali so nam dunajske znamenitosti, kakor gledališča, muzeje, zakladnico, Schönbrunn z zverinjakom, Rotundo, Riesenrad itd., vodili nas v okolico »Kahlenberg« i drugod. Za vse dneve poskrbelo nam je vodstvo primerno število tovarišev in koleginj, ki so nas povsod spremljali, opozarjali na neštete lepote in zgodovinske vrednosti ter s tem povzdignili naše dobro razpoloženje.

Dnevi in lep del noči so bežali mimo nas, ko se je bilo naenkrat treba posloviti od gostoljubnih naših tovarišev. Ne smem pozabiti lepega družabnega večera, ki so ga dunajski tovariši priredili v slovo zunanjim delegatom in prijateljem v »Rathauskeller«. Od bogate večerje, dobrega »Vöslauer-ja« in »Gumpoldskirchner-ja«, prešlo se je do bratskih napitnic in na zaključni del prijetnih uric. Poleg nemških in čeških pesmi, zadonela je po dvorani tudi slovenska

pesem, katero smo krepko zapeli ob sodelovanju nekaterih slovenskih visokošolcev, ki so takrat na Dunaju študirali, ter so bili povabljeni k našemu omizju. Nemški tovariši so občudovali našo pesem, kar nas je navdušilo, da smo zapeli še par »narodnih« ter smo se počutili, kakor bi bili doma pri »Petelinčku« v Gorici.

Tako nam vstajajo po 20 letih v spomin oni prijetni doživljaji in razni prijazni obrazi dunajskih organizatorjev, v ospredju tov. **Spielmann, Neuner, Gutsch, Bauer** in mnogi drugi.

Državna zveza je one pred 20 leti dane obljube verno izpolnjevala in dva decenija plodonosno delovala na načrtanem programu. Lastno glasilo »Organisation« prekoračilo je letos svoj 20 letni jubilej in nastopa že v XXI. letniku. V tem času je vzgojila mnogo zavednih in discipliniranih tovarišev in koleginj.

Težko bi bilo naštetih vseh zaslug in pridobitev, katere je Zveza v tem času izvajala odvetniškemu in notarskemu uradništvu na sploh in po vojni zlasti svojemu članstvu v Avstrijski republiki.

Skoro vse socialne reforme, nanašajoče se na naš stan, so se izvršile v zadnjih desetletjih, pri kojih je današnji »jubilar« odlično sodeloval.

Spominjamo se izpopolnitve bolniškega zavarovanja, ustanovitve penzijskega zakona, uvedbe nedeljskega počitka in določitve uradnih ur (Handlungsgehilfengesetz), novele iz leta 1914, ki dopušča zastopanje pred sodiščih po odvetniških uradnikih v smislu § 31 c. p. r. ustanovitve lastnih zbornic (Advokatur- und Notariatsgehilfenkammern) itd. itd.

Naše organizacije po nekdanjih deželah bivše Avstrije so sicer po možnosti pri vsem tem sodelovale, toda prednjačil je »Reichsverband«, ki je imel na Dunaju ob svoji strani odlične poslane, kakor Dr. Offner, Dr. Ellenbogen in druge ter je vodstvo osebno interveniralo pri vseh odločujočih faktorjih.

Danes šteje »Reichsverband« nad 1300 dobro organiziranih članov, ki se zavedajo moči skupne organizacije in so deležni ne le vseh uzakonjenih pridobitev, temveč tudi izdatnih podpor, katere daje po pravilniku Zveza svojim članom.

Utrjena je zavest, da je tudi odvetniški in notarski uradnik svoboden državljani, da je njegovo službovanje po odvetniških in notarskih pisarnah častno in nič manj vredno, kakor službe po drugovrstnih privatnih pisarnah. Tozadevni predsodki prejšnjih časov vedno bolj izginjajo in uradništvo se čedalje bolj zaveda, da ima tudi ono pravico do svobodnega udeleževanja pri vsem javnem življenju in do soodločbe pri socialni zakonodaji.

Ob 20 letnici žal pogrešamo v naših vrstah — onstran in tostran novonastalih granic — marsikatega tovariša, ki je požrtvovalno sodeloval na procvitu našega pokreta. Ti energični sodelovalci so upehani dohodili svoje življensko potovanje. Trnjeva je bila ta pot. Koliko izkoriščanja in pomanjkanja so morali pretrpeti? S samoizobrazbo, neumornim delom in zatajevanjem svojega pravega »jaz«, so stopali v službi od stopnje do stopnje ter morali čisto — vsled vladajočih razmer — vztrajati na službeni postojanki, ki ni več odgovarjala njih strokovni sposobnosti, odsluženih službenih letih ter službeni prejemki, vključ vsehstranski praksi, večkrat niso dosegli niti onega minimuma, da bi z njim zadostno preživljali sebe in svoje ter bi se zamogli stanu primerno opremiti.

Bili so med njimi vrli tovariši, ki so se zavedali, da je iskati leka v teh krivičnih razmerah le s samopomočjo, potom dobre organizacije, s sodelovanjem v zakonodajnih zastopstvih, potom kojih je odprava vseh nedostatkov v našem stanu edino mogoča.

Predno so doživeli stanovsko »vstajenje«, so opešali. Njih srca ne utripljejo več za naše skupne cilje, energija duha je zamrla in sedaj spe nevzdrumno spanje. Toda spomin na nje ni zamrl. Žive in bodo živeli v naših srcih, Njih delovanje ostalo bode v prijetnih spominih tudi pri naših zanamcih, ki se bodo hvaležno spominjali vseh onih prvoboritev, ki so postavljali prve temelje za izboljšanje razmer odvetniškega in notarskega uradništva. Sedaj ob 20 letnici, najmočnejše organizacije našega stanu, oživljeni so širom ozemlja bivše Avstrije spomini na vse one sodelavce, ki jubileja niso dočakali.

Vendar pa najdemo v vodstvu Reichsverbanda še lepo število onih neumornih organizatorjev, kateri so stali ob zibelki naših strokovnih organizacij. Kumovali so istim ter jih skrbno vodili nad 20 let preko vseh težkoč in ovir k razmahu in lahko danes s zadovoljstvom kažejo na dosežene uspehe.

Osiveli so v službi in vendar niso zapustili svojih strokovnih organizacij. Nasprotno! Z vso ljubeznijo so poglobili svoje požrtvovalno delovanje, ki temelji na bogatih izkustvih ter vodijo s trdno voljo pokret odvetniškega in notarskega uradništva v načrtano smer.

Mi želimo ob 20 letnici obstoja Reichsverbanda, da bi se naši tovariši v sosedni republiki v bodoče ozko oklenili svoje močne organizacije.

Vsem onim tovarišem pa, ki bivajo po novonastalih državah, zlasti v Jugoslaviji, pa priporočamo, da se poglobijo v potrebo in moč lastnih organizacij, da bomo zamogli tudi mi, včlanjeni v številna stanovska društva po vseh krajih Jugoslavije, ustanoviti lastno »Zvezo društev odvetniških in notarskih uradnikov Jugoslavije« ter potom iste stopati paralelno v vrsti sosednega Reichsverbanda in sličnih zvez po drugih državah. Skupnemu nastopu našega stanu po vseh pokrajinah bodo sledili uspehi, ki bodo okrepili gmotni in duševni položaj odvetniškega in notarskega uradništva brez razlike narodnosti, vere in strankarske pripadnosti.

Prvencu naših organizacij »Reichsverbandu« pa izrekamo ob pomembnem jubileju v imenu našega društva, naših krajevnih skupin v Ptuj in Murski Soboti ter v imenu naših tovarišev in koleginj po Sloveniji prisrčne čestitke. »Vivat, crescat, floreat.«

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov SHS
s sedežem v Mariboru.

Blagajnik:

Predsednik:

Franjo Moškon.

Dragotin Gilčvert.

Dragotin Gilčvert:

Negujmo naše zdravje.

Mens sana in corpore sano.

Nič ni človeku dražjega na svetu kot življenje. Radi tega je moramo braniti z vsemi sredstvi do skrajne meje.

Zdravje je za človeka največje bogastvo na tem svetu. Ako nam že ob rojstvu ni sijala svetla zvezda,

da bi pričeli naše življenje v ugodnih gmotnih razmerah in ako nam tekom življenja sreča ni naklonila bogastva, se zoper to ne smemo pritoževati. Srečnim pa se zamore prištevati oni, ki je došel na svet z zdravim telesom in bistrim umom. Ako si je to dvojce znal ohraniti in izpopolniti skozi celo življenje, imel je predpogoje za vsestranski razvoj, za produktivno udejstvovanje na raznih poljih in je imel slednjič tudi priliko za pridobivanje materijelnih dobrot.

Kdor pričinja živeti brez premoženja, ta je navezan edino na svojo telesno in duševno moč. Delo je oni nervus rerum, okrog katerega se vrti naše delovanje in nehanje. Delo je že samo na sebi produktivno, ki ne služi samo poedincu, temveč človeški družbi na splošno.

Za to pa je dolžnost človeške družbe, dati ljudem priliko, da dobijo primeren zaslužek, da zamorejo živeti ob lastnem telesnem ali duševnem delu.

Pravilna razdelitev dela, boj proti brezdelju, to bodi naša važna naloga, zlasti pa vsa pažnja od strani današnje socijalne reforme.

Ukrepí zoper izkoriščanje telesnih in duševnih moči so še vedno nezadostni. Nočno delo se po nekaterih obratih — vkljub tozadevnim zakonitim določilom — vrši v prevelikem obsegu. Določbe o delavnem času se povsod ne spoštujejo. Delodajalci čisto silijo na podaljšanje sedaj veljavnega delavnega časa. Nekatere oblasti tozadevno že oklevajo, čeravno brezposelnost dnevno narašča in so Borze dela oblegane od onih, ki iščejo zaslužka. S temi in drugimi težkočami se imajo boriti naše organizacije in posamezni delojemalci, da si priborijo odmór in potreben čas za okrepitev svojih moči, da prehitro ne omagajo.

Biti pa moramo pri razdeljevanju časa pravični nasproti delodajalcu — glede službenega — in nasproti samemu sebi glede prostega časa. Težko bi grešili, ako bi s pribojevanim prostim časom lahko miselno gospodarili ter ga uporabljali tako, da bi bilo to na kvar našemu zdravju, ker bi si s tem tudi materijelno škodovali.

Odvetniško in notarsko uradništvo si je z velikim trudom po dolgoletnih bojih izvojevalo 7 urni delavni čas. Ta urnik pa je v sedanjem času po nekaterih pisarnah ogrožen. Dotični šefi se izgovarjajo, da zlasti nekatere mlade uradnice v uradnih urah ne storijo vedno svoje dolžnosti, da čisto prihajajo prekasno v urad itd. Iz teh razlogov groze z uvedbo 8-urnika. V konkretnih slučajih je primerna kazen na mestu, vendar pa to ne sme ogrožati sedaj veljavnega sedemurnika, ki se je pri advokaturi in notarijatu nad 30 let dobro obnesel. Nedostatke v netočnem prihajanju v urad event. malomarnost v uradovanju naj prizadeta pisarna sama obravnava kot interno zadevo, ter jih odstrani na tak način, da to splošnosti ne bode v škodo, zlasti pa, da to ne bode ogroževalo 7-urnika.

Zdrav, naobražen in spreten uradnik ali uradnica lahko brez prevelikega navora dovrši v 6 do 7 urah isto, kar navaden in nespreten delavec v 8 do 10 urah.

Da pa bomo v uradnih urah čili in prožni, moramo se v prostih urah okrepiti s tečno hrano, svežim zrakom in zadostnim spanjem.

Ako odštejemo na dan 7 uradnih ur, imamo za se na razpolago celih 17 ur. Ta čas je treba pravilno razdeliti, tako, da ostane naša glavna moč ohranjena za uradovanje v uradnih urah, ker je to naš glavni poklic in objednem podlaga naše eksistence.

Odstranimo torej vse, kar bi delalo zapreke točnemu izpolnjevanju naših službenih dolžnosti. Skrbimo pa tudi za zdravje, ki je naše največje bogastvo, da bomo zamogli zdravi čim dalje vršiti našo službo. Dokler smo zdravi, je življenje lepo in se ga veselimo. Ako pa nas obišče bolezen, nam je življenje v breme. Sami pa smo navezani edino na bolniško blagajno, koje poslovanje je vsled množicah se obolelosti itak pasivno in za naše razmere nezadostno. Še le v slučaju obolelosti znamo prav ceniti, kaj smo z zdravjem izgubili.

Vzrok netočnosti in površnega izpolnjevanja službenih dolžnosti v uradnih urah je večkrat iskati tudi v tem, da se nočni čas ni pravilno izkoristil. Po nepotrebnem prečute noči so že marsikoga pogubile. Ako pa že ni nastala večja nesreča, je sledila gotovo materijelna zguba in škoda na zdravju.

Človek se mora kar za glavo prijeti, ako se v uradu izgovarja n. pr. mlad uradnik ali mlada strojepiska na nervoznost. Ob rednem življenju in zadostnem spanju bi morala biti nervoznost zdravi mladini sploh nepoznana. Težko si je predstavljati takega uradnika ali uradnico po 30 ali 40 službenih letih! Ako ga že sedaj po parletni službi ovira nervoznost pri 7-urnem poslovanju, kaj bode pozneje!

Starim in mladim pa ne bode škodilo, ako si pred očimo koristi in ugodnosti, katere nam nudi zlasti **redno in zadostno spanje**.

Nek priznan strokovnjak je napisal to-le uvaževanja vredno razpravo o spanju:

»Ako trpite na glavobolu, prebavnih težkočah, pogostih prehladih ali utrujenosti, tedaj se jednostavno vprašajte: »Ali si privoščim redno vsak dan po 8 ur spanja?« Zadostno spanje je izredne važnosti za naše zdravje. Spimo, da se odpočijemo in ravno tekom spanja se telesne tkanine obnavljajo in popravljajo od obrabljenja po dnevi.

Telo je sestavljeno iz neštivila stanic. Skupine stanic tvorijo telesne tkanine in organe. Stanice in tkanine se neprestano obrabljajo in ko so popolnoma izrabljene in uničene, jih obtok krvi izganja iz telesa skozi kožo, pljuča ali druge izločilne organe. Vsaka misel in vsaka kretnja prispeva k obrabi teh stanic. Čim težje je delo, bodisi duševno, ali telesno, tem bolj se potrošajo te stanice in kri postaja tembolj natvorena s strupenimi odpadki obrabljenih stanic. Da živimo nadalje, se morajo te degenerirane stanice popraviti ali nadomestiti z novimi.

Hrana, ki jo jemo in zrak, ki ga dihamo, izvršujeta del teh restavracij. Ali večinoma se popravljaje vrši tekom spanja in kar smo tekom dneva potrošili na sili in energiji, se tedaj nadomešča.

Telo mora izvršiti tekom spanja mnogo potrebnega dela in zato mu moramo privoščiti zadosti časa, da to delo izvrši. Ako mu ne damo zadosti časa, restavriranje ne more biti popolno. Posledica je utrujenost, ki prinaša s seboj zmanjšano energijo in odporno silo, in če je odpornost pomanjkljiva, smo najbolj pristopni boleznim.

Število ur, potrebnih za spanje, je sicer nekoliko različno pri poedincih, ali v glavnem se lahko reče, da je potrebno najmanj 8 ur spanja. Ali dajate svojemu telesu zadosti časa na razpolago, da izvrši svoj posel obnove in poprave? Ako ne, tedaj morajo nastopiti neugodne posledice. Znaki, da vam preti nevarnost, so glavoboli, slabo prebavljanje, zaprtje in večno čustvo utrujenosti.

Ako ste spali zadosti, se zbudite osveženi in jaki. Toda, če se zbudite z občutkom utrujenosti in nezadovoljnosti, je znak, da niste spali zadosti in treba ta primanjkljaj nadomestiti takoj. Pojdite ta dan bolj rano spat in vstanite, ko se občutite zadovoljne in sveže.

Za dobro spanje je najboljša dobro prezračena soba, polno lahkih in toplih odej in odprta okna. Skozi odprta okna izginejo iz spalnice strupi, ki jih telo izločuje, istočasno omogočujejo odprta okna pristop svežega zraka s svojo zalogo kisika, potrebnega za kri.

Kadar ne morete zaspati naravnim potom, marveč morate takorekoč privabljaljati spanje, vam včasih čudovito pomaga topla kopel pred spanjem ali hiter sprehod na prostem. Često je tudi dobro, če se zavžije pred spanjem kako lahko jed, kajti prazen želodec je dostikrat vzrok pomanjkanju spanja. Ali hrana ob takem času mora biti enostavna in lahko prebavljiva kot n. pr. kozarec gorkega mleka, čaša čokolade ali kakao z enim ali dvema prepečencema.

Razburjajoča knjiga ali igra, preveliko kajenje, ali kava ali pretežka jed, zavžita tik pred spalnim časom, je dostikrat vzrok, da ne moremo zaspati.

Dajte torej telesu priliko, da se v spanju odpohije in restavrira. Vaša nagrada bo boljše zdravje, večja odpornost in večja sposobnost.

Zajedalci!

Upokojeenci in brezposelni. Množice novih vpo-kojencev bodo povečale in poostrile boj za vsako prosto mesto. Kot brezposelni, ki že mesce in mesce čakam na najskromnejšo službico in je ne dobim, pa moram najodločneje povzdigniti glas proti temu, da se pehajo za službami vpokojenci, ki so upokojeni s popolno plačo, ki torej niso prav nič na slabšem kot preje, ko so služili. Mislim, da oni, ki je služil 35 let in je res delal, pač zasluži pokoj in naj ne odjeda kruh onim, ki ga čakajo lačni in raztrgani. (Priobčeno v »Jutru« od 9. februarja 1927.)

Prošnja do usmiljenih src. Družinski oče, ki je bil primoran vsled znanih razmer, da se je vrnil iz Italije v svojo domovino, a je moral radi nezadostnih sredstev pustiti v Trstu ženo in 3 nedoletne otroke, živi sedaj v Celju v najskrajnejši bedi i pomanjkanju, a to radi tega, ker ne more dobiti ne le primerne, temveč niti najprimitivnejše službe. Mož, ki je služil v Trstu preko 20 let kot odvetniški sollicitator, steno-graf in strojepisec ter trgovski korespondent in je vešč slovenskega, srbohrvaškega, nemškega in italijanskega jezika, ne more zaslužiti ne sebi, ne svojim potrebnega kruha. Tem potom se obrača podpisano tajništvo na vse dobročuteče somišljenike in prosi za omenjenega dobrega narodnjaka ali gmotnih pomoči, še bolj pa primerne zaposlitve. Sila velika, hitrost nujna. Okrožno tajništvo S. D. S. Celje. (Iz »Jutra« od 9. februarja 1927.)

Odpuščeno bančno uradništvo. Včeraj je Trgovska banka odpovedala službo vsem svojim nameščencem pri mariborski podružnici. Ostal je samo njen dosedanji uradnik Ferdo Leskovar v Mariboru. Odpuščenih je 5 uradnikov in 2 slugi. Med njimi so 4 poro-čeni in 1 invalid. Vsi so sedaj brez službe na cesti. Število brezposelnih bančnih bradnikov v Mariboru neprestano narašča. (»Jutro« z dne 10. februarja 1927.)

Takih obupnih klicov zasebnega uradništva do- naša vse polno dnevno časopisje raznih strank. Te žalostne vzdihne čitajo delodajalci in delojemalci.

Prvi so šefi, t. j. oni, ki sede v raznih socijalnih zastopstvih, v oblastnih skupščinah, v zakonodajnih odborih in soodločajo nad usodo, ki naj bode usojena njihovim nameščencem.

Drugi so nameščenci, ki utrjujejo delodajalcem gospodarski položaj in morajo biti šefom desna roka pri vodstvu dotičnega podjetja. Zbog tega je od pametnih šefov pričakovati, da bodo naklonjeni lastnim nameščencem, da bodo negovali blagostanje svojih stanovskih pomočnikov, zlasti pa je njih dolžnost, da so pravični napram ugodnemu razvoju vsega privatnega nameščenstva, ker iz njih srede bodo v potrebi dobili take nastavlence, ki bodo disciplinarni in strokovno zadostno izobraženi, kar je najbolje poročstvo, da bode njih službovanje v prospeh dotičnega pod- jetja.

Od zavednih nameščencev je tudi pričakovati, da so pravični v svojih zahtevah napram delodajalcu ter svoje zahteve prav pretehtajo v očigled dodelje- nega delokroga, obsežnosti in donosnosti dotičnega podjetja in prav ocenjujejo tudi lastne zmožnosti in strokovno naobrazbo.

Vse to se zamore pričakovati le od dobro orga- niziranega nameščenca v lastni strokovni organizaciji. Iskrena organizacija ne bode opozarjala svoje člane samo na njih zahteve, temveč tudi na njih dolžnost napram delodajalcu in jih bode bodrila k vstrajnosti v službi in k lastni izpopolnitvi v strokovnem znanju, ki je prva podlaga za upravičene zahteve po primer- nih in zadostnih službenih prejemkih.

V tem smislu tudi delujejo strokovne organizaci- je in Zveze privatnih nameščencev. To delovanje že upoštevajo Delavske zbornice in slednjič tudi Pokoj- ninski zavod in ostale institucije, po katerih delujejo in soodločajo zastopniki iz vrst zasebnih name- ščencev.

Vsa zla v brezposelnosti privatnega nameščen- stva ne morejo odpraviti niti zastopniki delodajalcev, niti oni delojemalcev. To zlo, ki zavzema vedno večji obseg, korenini preveč v sedanjih socijalnih razmerah.

Omiliti pa zamorejo te žalostne razmere v posa- meznih strokah delodajalci in naše organizacije na ta način, ako na obeh straneh vlada zadostna uvidev- nost, ljubezen do lastne stroke in medsebojna naklo- njenost ob sopomoči vsakega poedinega nameščenca.

Odločilne važnosti pa je, da je vsak nameščenec včlanjen v lastno organizacijo, da v sili in potrebi sam z malim prispevkom potom lastnega društva prispeva k brezposelnosti in je v pomoč svojemu sotovarišu, ako se isti iz ednega ali drugega razloga nahaja v potrebi.

Podčrtati moramo, da se zamore le oni tovariši ali koleginja z uspehom obračati za pomoč do stro- kovnih organizacij, kateri je sam plačeval prispevke in sodeloval pri lastnem društvu v času, ko je bil v službi in se je že več let zavedal vseh dolžnosti na- pram sebi, svoji družini, svojemu šefu in zlasti svoji organizaciji.

Mi prepuščamo tozadevna razmotrivanja, nana- šajoča se na zasebno uradništvo na sploh. Zvezi dru- štev privatnih nameščencev in njenemu glasilu »Or- ganizator«.

Omejimo se za danes le na hibe in nekorektnosti, ki se tozadevno v zadnjem času pojavljajo po odvetniških in notarskih pisarnah.

Česar pred vojno ni bilo opazati, to je po vojni — zlasti pa v zadnjih letih — že došlo na dnevni red.

Odvetniki in notariji so začeli nastavljeni po svojih pisarnah penzionirano državno uradništvo, po največ bivše žandarme. Še je število teh pisarn majhno, toda vedno bolj se pojavljajo taki žalostni slučaji, ki ogrožajo existenco in so za stalno privatno nameščenstvo nesocialni in zbog službene lastnosti za posameznike naravnost žaljivi.

Ali ne zarudevajo prizadeti šefi, ki na tak način rušijo dobro razpoloženje uradništva v lastni pisarni? Ali jim ni neprijetno, ko dobro vedo, da škodujejo s tem privatnemu uradništvu na sploh, ker za državne penzioniste ne plačujejo nikakih prispevkov za naš Penzijski zavod in s tem zmanjšujejo tozadevni fond!

Čudni pogledi obstajajo na prizadetih šefih od onih odvetnikov in notarjev, ki so si svesti svojih dolžnosti do svojih sopomočnikov, t. j. lastnega uradništva in ki prenašajo brez prevelikega godrnjanja res velika socialna bremena, kakor so premije za penzijski fond itd. Imamo pa tudi lepo število tako vzornih šefov, ki plačujejo za svoje uradništvo tudi vse one prispevke, ki po zakonu zadevajo nameščenca, med temi bolniška blagajna, davki itd. Ljubezen do uradništva izkazuje mnogo šefov tudi s tem, da so podporni člani naših strokovnih organizacij, naročniki naših strokovnih glasil in dajejo tozadevno lep vzgled lastnemu uradništvu, ki bi moralo biti do zadnjega organizirano ter naročeno na lastno glasilo.

Za danes opozarjamo prizadete odvetnike in notarje, ki so se v zadnjem času v pogledu tozadevne discipline in kolegijalnosti odcepili od svojih tovarišev — da napravijo sami red v svojih pisarnah ter brez odloga odslove one državne penzioniste, ki so se na jeden ali drug način za pičlo plačilo (pa tudi za skromno službeno udejstvovanje) ugnezdili v njihove pisarne.

Vsak količkaj socialno čuteč in pravičen šef nam mora priznati, da je naš tozadeven boj proti penzionistom potreben in da izvršujemo s tem le našo dolžnost in izpolnujemo s tem neštete prošnje po odpomoči onih, ki so — brez lastne krivde — brez služb in trpe z družinami vred vsled brezposelnosti največje pomanjkanje.

Tajništvo S. D. S. se mora obračati po časopisih v imenu naših trpinov do usmiljenih src. Za odvetništvo, notarijat in naše organizacije je to naravnost sramota, da dolgoletnih, z obsežnim znanjem in vsestransko prakso verziranih stanovskih sodelancev ne moremo spraviti do kruha po lastnih pisarnah, med tem, ko sede na njihovih mestih drž. penzionisti z do-služenimi leti, s polno penzijo, z vsemi draginjskimi dokladami in celo v srečnem položaju, da žive brez družine in stanujejo v lastni hiši. Znan nam je slučaj, da ima tak penzionist 3000 do 4000 Din mesečnih dohodkov. Povrhu še plačo pri advokaturi 1000 do 1500 Din, skupaj toraj mesečno nad 5000 Din.

Tajništvo S. D. S. pa tudi S. L. S. in vsa tajništva drugih političnih strank opozarjamo na te žalostne, nepotrebne in nelepe slučaje po nekaterih pisarnah takih šefov, ki zavzemajo v lastni stranki odlična mesta in sede v takih zastopih, da bi lahko odlično sodelovali za gmotno in socialno povzdigo privatnih nameščencev na sploh. Dolžnost dotičnih šefov pa je,

da ustvarijo v prvi vrsti zdrave predpogoje za povoljni razvoj lastnega uradništva, ki jim je bilo vedno in povsod v pomoč, da so se sami gospodarsko povzdigovali in došli do onih častnih (in tudi dobro plačanih) mest, na katerih jih danes vidimo.

Zajedalcev našega stanu pa naše organizacije ne smejo trpeti in naj podvzamejo same in potom Zveze, Delavske zbornice ter drugih kompetentnih oblasti vse, da se državnim penzionistom odvzamejo vse draginjske doklade za oni čas, v katerem odjedajo po odvetniških in notarskih pisarnah kruh kvalificiranemu odvetniškemu in notarskemu uradništvu, ki mora po krivdi teh »neljubih gostov« stradati na cesti.

Predsedstvo.

Iz naše stroke.

Poročal del. Dragotin Gilčvert na skupščini Zveze v Ljubljani dne 6. marca 1927 v imenu Društva odvetniških in notarskih uradnikov v Celju in Mariboru s skupinami v Ptuj in Murski Soboti.

1. Predvsem konstatiram, da meri obseg:

ljublanske oblasti 9489 km² in šteje 537.079 prebivalcev, mariborske oblasti 7569 km² s 624.121 prebivalci. Slovenija torej obsega 17.058 km² z 1.161.200 prebivalci.

Na tem teritoriju uraduje 196 odvetnikov in 49 notarjev. Od istih odpade na ljubljansko oblast odvetnikov 101 na 13 sedežih, notarjev 25 na 21 sedežih. Na mariborsko oblast pa odpade 95 odvetnikov na 15 sedežih in 24 notarjev na 18 sedežih, tako, da imamo skupaj 245 odvetniških in notarskih pisarn na 67 sedežih.

V teh pisarnah je zaposlenih povprečno 500 uradnikov in uradnic, če vzamemo na vsako pisarno samo 2 nameščenca (v nekaterih pisarnah uraduje 4 do 6 nameščencev).

2. Uradništvo v ljubljanski oblasti, circa 250 po številu sploh ni organizirano, ker je Društvo odvetniških in notarskih uradnikov za ljubljansko oblast v Ljubljani že dalje časa nedelavno in se aktivno nikjer ne udelevuje, tako, da tudi danes ni med nami nobenega tozadevnega zastopnika, dasi se vrši ta važna skupščina baš v Ljubljani, ki je centrum Slovenije.

3. Druga polovica tega uradništva, okrog 250 po številu, ki spada na mariborsko oblast, je le deloma organizirana.

V mariborski oblasti obstoji od leta 1896 Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju, ki šteje 40 rednih, 3 podporne in 3 častne člane.

Od leta 1919 pa obstoji jednako društvo v Mariboru, ki šteje 72 rednih članov z I. skupino v Ptuj in II. skupino v Murski Soboti, ter 37 podpornih članov in 3 ustanovnike.

Skupaj imamo torej v Celju in Mariboru 112 rednih članov ne všteti pri tem podporne, častne in ustanovne člane. Vse drugo uradništvo te stroke je neorganizirano in so posamezniki k večjem naročeni na list »Odvetniško pisarno«, ali pa se jim pošilja »Organizator«.

4. Premoženjsko stanje iznaša glasom zadnjih občinskih zborov in sicer celjskega društva v gotovini in inventarju 8148 Din 66 para, mariborskega društva pa v gotovini 33.493 Din 81 para. Posebej še ima

ptujska skupina in skupina v Murski Soboti vsaka po nekaj sto Din premoženja, kar bomo izkazali v prihodnji »Odvetniški pisarni«.

5. Stanovski list »Odvetniško pisarno« izdaja mariborsko društvo od 1. novembra 1921 ter je imelo do zadnjega obnega zbora

dohodkov	25.937.52 Din
izdatkov pa v istem času	22.930.62 »

torej s preostankom za leto 1926 . . . 3.006.90 Din

6. Brezposelnih podpor in pogrebnin je mariborsko društvo izplačalo, kakor smo že v listu objavili, 7090 Din, od takrat dalje pa smo tudi že izplačali nad 1000 Din. Dolžni nismo nikjer ničesar. Vsi odborniki so poslovali brezplačno, zlasti tudi uredništvo »Odvetniške pisarne«. Potovalni stroški so bili od strani društva povrnjeni le za vožnjo 3. razreda, pa le to samo v par slučajih, povečini pa so funkcionarji vse potne stroške iz lastnega krili. Celjsko društvo je tudi izplačevalo brezposelne podpore in pogrebne, vendar mi ni poslalo za današnjo skupščino tozadevnega natančnega izkaza.

7. Plače se gibljejo za koncipijente od mesečnih 2500 do 5000 Din, pisarniške ravnatelje 2500 do 3500 Din, za perfektne strojepiske od 1500 do 2000 Din, za začetnice in neperfektno osobe pa od 1000 do 1500 Din.

8. Opažati je precejšnja stalnost uradništva in napredovanje v kvalifikaciji. Uspehi našega pokreta bi bili v vsakem oziru mnogo večji, ako bi bilo organizirano vse uradništvo po deželi, zlasti tudi ono v ljubljanski oblasti in bi tako naš sloj zamogel biti bolj upoštevan v Zvezi, v Delavski zbornici, pri Pokojninskem zavodu in drugih korporacijah.

9. Množijo se slučajji, ko sprejemajo odvetniki in notarji (pripadajoči različnim političnim strankam) v svoje pisarne državne penzioniste s popolno pokojnino ter jim plačujejo mesečno od 1000 do 1500 Din ter s tem zmanjšujejo predvsem naš penzijski fond, ker dotičnim šefom za take penzioniste ni treba v Pokojninski zavod plačevati nikakih zavarovalnih prispevkov. Ne glede na to, da taki penzionisti niso kvalificirani za odvetniške in notarske pisarne, v kojih širijo po navadi le nered in kvarijo pisarniško disciplino, so s takim nastavljanjem oškodovani zlasti oni tovariši in kolegije, ki vsled tega po 10-, 20- in še večletni praksi ne morejo dobiti primernih služb, ali pa se v sili morajo zadovoljiti z nizkimi plačami, katere niso v nikakem razmerju z njih dolgoletno prakso in službeno sposobnostjo. Brezposelnost se na tak način vedno bolj širi in dobre pisarniške moči ostajajo v največji bedi brez službe.

10. Da se temu nekoliko odpomore, predlagam:

a) da Zveza oživi delovanje Društva odvetniških in notarskih uradnikov v Ljubljani, katero se naj v Zvezo včlani ter pridobi vse odvetniško in notarsko uradništvo po ljubljanski oblasti kot člane v organizacijo;

b) da Zveza skupno z merodajnimi faktorji, zlasti z Delavsko zbornico, s sodelovanjem Odvetniške in notarske zbornice ter Pokojninskega zavoda izvrši potrebne predpriprave, da se za Slovenijo ustanovi Zbornica odvetniških in notarskih uradnikov (kakor taka zbornica že več let uspešno deluje v Avstrijski republiki), ali pa vsaj primerna institucija z močjo sklepanja obveznih kolektivnih pogodb itd., ne da bi

se s tem kratile temu uradništvu dolžnosti in pravice napram že obstoječi Delavski zbornici.

c) da Zveza intervenira pri Delavski zbornici in se obrne tudi s posebno spomenico do Odvetniške in notarske zbornice, da slednji — že iz socijalnega stališča — priporočata odvetnikom in notarjem, da v bodoče ne sprejemajo več v službe državnih vpokojencev, zlasti ne takih s polno penzijo in celotnimi draginjskimi dokladi ter naj Zveza pri vseh v upoštevanje prihajajočih oblastih potrebno ukrene, da se državnim penzionistom črtajo draginjske doklade za oni čas, ki ga taki vpokojenci preslužijo po odvetniških in notarskih pisarnah.

11. Konečno povdarjam, da je odvetniško in notarsko uradništvo raztrošeno po raznih mestih in trgih Slovenije ter slušuje pri prav različnih šefih, vsled česar je tako uradništvo prav težko organizirati. Navezani smo povečini na pismene stike in je tem potom mnogo težje vcepiti — zlasti v mlade duše — pravo razumevanje za organizacijo. Večkrat se najdejo nesocialni šefi ki svojemu uradništvu vstop v organizacijo celo prepovedujejo in pretijo z izgubo službe.

Tudi je v takih okoliščinah težko pobirati članarino. Mnogo lažja je organizacija pri bančnih, rudniških in takih uradnikih, ki slušujejo bolj kompaktno skupaj ter se lažje shajajo k osebnim sestankom. Najdejo se — seveda le tu in tam — po večjih podjetjih socialni ravnatelji, ki imajo mnogo smisla za organizacijo ter celo priporočajo, da se članske prispevke mesečno od plače odteguje. Radi tega pa rabi nas stan lastno stanovsko zbornico, odnosno primerno korporacijo, da bomo imeli med seboj več stika in evidence glede plač, kvalifikacij itd., da bodo naši sklepi obvezni za šefe in nameščence in da se bomo poleg drugega tudi lažje branili pred nastavljanjem državnih penzionistov in v tem pogledu uspešno pobijali brezposelnost.

Ptuj.

Dne 13. junija 1920 ustanovljena je bila I. krajevna skupina v Ptuj. Dne 13. junija 1927 obhajamo torej 7 letnico obstoja in dne 19. junija 1927 bomo imeli V. redni občni zbor.

Lanski občni zbor se je vršil ob lepi udeležbi dne 1. maja. Iz Maribora došlo je 5 odbornikov s predsednikom Dragotinom Gilčvert. Občni zbor je otvoril predsednik tukajšnje skupine tov. Janko Likar, ki je pozdravil udeležence od osrednjega društva ter člane ptujske skupine. Izrekel je čestitke Dragotinu Gilčvertu o priliki 30-letnega službenega in društvenega delovanja ter se spominjal lepega napredovanja društva odvetniških in notarskih uradnikov v Gorici pod predsedstvom tov. Gilčverta. Tudi je bil pred vojno član navedenega društva in lahko potrdi, kaka harmonija in zanimanje je vladalo za društvo in list »Slovenska pisarna«, pri katerem so tudi gg. odvetniki sodelovali in priobčevali podučne članke.

Odbornik Jakob Srebotnik se je pridružil čestitkam ter naglašal, da je glavna zasluga predsednika osrednjega društva tov. Gilčverta, ki je v prošlem društvenem letu dovršil 30-letni jubilej, da je bila dne 13. junija 1920 poklicana v življenje ptujska skupina in da nas obiščejo od takrat vsako leto na dan občnega zbora mariborski kolegi in to v večjem številu.

Tudi list »**Odvetniška pisarna**« je mnogo pripomogel k napredovanju našega stanu. Za to se v imenu skupine priporoča predsedniku osrednjega društva, da z enako vremo zastopa tudi v bodoče skupne stanovske interese.

Tov. Gilčvert se v toplih besedah zahvali za čestitke tov. Likarju in Srebotniku ter vsem članom ptujske skupine in obljubi, da bode tudi v bodoče napel vse sile, da s pomočjo odbornikov osrednjega društva in ptujske skupine organizacijo razširi in utrdi.

Pravi, da se mu dozdeva 1. maj kot pravi preporod narave. Naj bi se v teh lepih svetočih majskih dnevih prerodila tudi naša društva in naša notrajnost. Spominja se svojega življenja, v katerem je igral 1. majnik nepozabno, rekel bi preobratno vlogo. Dne 1. maja 1899 odpeljal se je iz Celja v solnčno Gorico, kjer je nastopil službo pisarnovodje v povsem neznanih in novih razmerah. Dne 1. maja 1901 vozil se je preko Rihemberga čez Kras v Komen v novo službo in dne 1. maja 1902 iz Komena preko Nabrežine nazaj v Gorico v prejšnjo službo v isto pisarno v isti lastnosti. Dne 15. maja 1915 je bilo, ko je zapustil lepo Primorsko in svojo civilno službo ter oblekel vojaško uniformo, ki ga je spremljala v svetovni vojni nepretrgoma do leta 1919. Spet so bili majski dnevi, ko je bil leta 1917 komandiran kot sodni tolmač k vojnemu sodišču v Kruševacu v Srbijo in je mesca maja razgledoval Beograd v takrat porušenem in zapuščenem stanju. Bližali so se zopet majski dnevi, ko je slekel vojaško suknjo ter se od Koroške fronte in sicer od Narodnega sveta v Prevaljah pripeljal v Maribor ter z 1. aprilom 1919 nastopil zopet svojo prejšnjo civilno službo in sicer v odvetniški pisarni narodnega prvoboritelja dr. Frana Rosine.

Od takrat pa se je pričelo spet društveno delovanje in zbrali smo se nekdanji tovariši, da z izkustvi in dobro voljo pritegnemo naš naraščaj, našo mladino k skupnemu delovanju ter nas vse dovedemo do prepričanja, da postanemo močni le, ako smo složni v skupni stanovski organizaciji.

Sledila so poročila društvenih funkcionarjev predsednika tov. **Likarja**, blagajnika **Selmajerja** in tajnika **Bogo Christofa**, ki so bila po kratki debati odobrena in podeljen blagajniku absolutorij.

Soglasno je bil na to izvoljen sledeči odbor: predsednik tov. **Janko Likar**, tajnik **Bogo Christof**, blagajnica **Olga Weinhart**, v odbor **Milka Bohak**, **Alojz Mir** in **Štefka Mariničeva**. V tiskovni odsek »**Odvetniške pisarne**« in **Borze dela** pa jurist **Anton Brumen** **Janko Srebotnik**. Predsednik osrednjega društva se je zahvalil članom skupine za složen nastop in skupno delovanje skupine, ki napreduje.

Na to je sledilo protestno zborovanje v obrambo osemurnika. Tozadevno je referiral tov. **Gilčvert**, kakor je bilo to objavljeno že v »**Jutru**« (6. maja 1926), »**Taboru**« (5. maja 1926) in v »**Privatnem Namješteniku**«.

Ko je tov. **Gilčvert** podal poročilo glede Delavske zbornice in o razvoju osrednjega društva v smislu, kot je poročal teden pozneje na občnem zboru v Mariboru 9. maja 1926 — kar je že bilo objavljeno v »**Odvetniški pisarni**« meseca septembra 1926 ter o delovanju Pokojninskega zavoda, je zaključil predsednik **Janko Likar** to zanimivo zborovanje, katerega mu so prisostvovali udeleženci z velikim zanimanjem in pažnjo.

Preživeli smo v medsebojni družbi še nekaj prijetnih in zabavnih uric, nakar smo mariborske tovariše skoro polnoštevilni pospremili na kolodvor, kjer smo za slovo še skupno zapeli, ker je bil ravno **prvi maj** in se je vse veselilo oživljajoče narave, čeravno so oblasti za ta dan prepovedale vsake obhode.

Delovanje skupine od občnega zbora dalje se je ugodno razvijalo. Odbor je v tekočem letu storil vse, da organizira vse one tovariše v naše društvo, ki imajo kaj smisla za organizacijo. Pritegnili smo v društvo 15 rednih in 7 podpornih članov. Še je nekaj tovarišev in tovarišic, ki so gluhi za vsako solidarnost in skupno delo. Tavaajo sami po samotnih potih. Ni pa vredno za sedaj objavljati v našem strokovnem listu imena teh neorganizirancev, ker bodo ti »**nekolegi**« gotovo v doglednem času občutili svojo malobrižnost napram stanovski organizaciji.

Da si bodemo na jasnem, kdo so naši pravi tovariši in društveni dobrotniki, objavljamo kot podporne člane: gg. odvetnike dr. **Tone Gosar**, dr. **Ivan Fermevc**, dr. **Anton Horvat**, dr. **S. Fichtenau**, dr. **M. Senčar**, dr. **Šalamun** in dr. **Visenjaka**. Redni člani pa so: **Likar Janko**, **Borovič Ela**, **Srebotnik Jakob**, **Novak**, **Christof Bogo**, **Mir Alojz**, **Bohak K.**, **Bohak Milka**, **Weinhart Olga**, **Marinič Štefka**, **Podmenik Ivanka**, **Čuček**, **Košir**, **Selmajer Slavko** in **Petrovič**.

Dne 12. junija 1927 se vrši VII. občni zbor osrednjega društva v Mariboru, katerega se naša skupina udeleži po delegatih. Dne 19. junija 1927 ob 10. uri dopoldne pa se vrši naš V. občni zbor v gostilni g. **Mihaela Brenčiča** »**Pri zamorcu**« v Ptuj, kamor vabimo mariborske tovariše in kolegince, člane ptujske skupine pa pozivljamo, da se našega občnega zbora točno in polnoštevilno udeleži.

Murska sobota.

Zapisnik prvega sestanka ustanovitve II. skupine odvetniških in notarskih uradnikov v Murski Soboti, ki se je vršil dne 5. decembra 1926 ob 2. uri popoldne v gostilni »**Bac**« v Murski Soboti.

Sestanku predseduje tov. **Cvetko**, zapisnikarica gđc. **Milica Pušenjak**. **G. Ljudevit Cvetko** pozdravi navzoče, prečita dopis z dne 26. novembra 1926 z navodili osrednjega društva odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru, obrazložil pomen in delovanje društva, kolike važnosti je isto tudi za nas, da se organiziramo in ustanovimo II. skupino društva odvetniških in notarskih uradnikov za SHS s sedežem v Mariboru, skupina v Murski Soboti.

Ker so vsi navzoči tovariši in tovarišice, izjavijo, da so pripravljeni pristopiti k tej skupini, se ista ustanovi.

K skupini društva pristopijo sledeči tovariši in tovarišice:

1. **Ljudevit Cvetko**, pisar. rav. pri dr. **Sömenu**;
2. **Filip Povzek**, odvet. urad. pri drju **Černetu**;
3. **Iva Meršol**, odvet. uradnica pri drju **Cifraku**;
4. **Margit Györfy**, odvetniška uradnica pri drju **Goljevščeku**;
5. **Marija Lajnšcek**, odvet. urad. pri drju **Valiju**;
6. **Milica Pušenjak**, odvetniška uradnica pri drju **Vesniku**;
7. **Margita Pojbič**, notarska uradnica pri notarju **Kodru**;

8. Helena Hartman, notarska uradnica pri notarju Križanu.

Na to se izvoli sledeči odbor:

Predsednik: **Ljudevit Cvetko.**

Tajnica: **Milica Pušenjak.**

Blagajnik: **Filip Pozvek.**

Odbornica: **Iva Meršol.**

Iz pisarniške prakse.

Kolekovanje predlogov na zaznambo zastavne zk. prednosti.

Marija T. dala je posojilo Mestna hranilnica v Mariboru po 25.000 Din prednost pred svojim vžitkom in pred svojo terjatvijo po 30.000 K pri posestvu v Lokavcih.

Davčni urad pri Sv. Lenartu izterjal je pristojbino za zaznambo zastavne prednosti po tarif. post. 138 prist. zak. v znesku 230 Din.

Proti neupravičeno pobrani pristojbini vložil sem predlog na generalno direkcijo davkov v Beogradu ter navajal, da se pristojbina po t. post. 138 pobira za zavarovanje terjatev oz. za zaznambo vrstnega reda za najetje posojila v gotovem znesku, ker se nameravalo posojilo vknjiži od numerum vrstnega reda (§ 53 zemlj. zak.).

§ 30 zemlj. zak. določa: »Hipotekarni upnik je upravičen istočasno ali pozneje vknjiženi terjatvi dati prednost. Pravice in prednost ostalih upnikov se s tem ne dotikajo.«

V predmetnem slučaju pa se ni izvršilo niti zavarovanje posojila, niti zaznamba vrstnega reda za najetje posojila, temveč je dala Marija T. prednost posojilu Mestne hranilnice v Mariboru pred svojim vžitkom in pred svojo terjatvijo. S tem ostali upniki niso nikakor prikrajšani. V slučaju dražbe zastavljene zemljišča dobila oba upnika vsak svojo terjatev. Brez pomena je, kdo dobi prvi, kdo drugi svoj denar. Od prednosti se ima predpisati le kolek za listino 20 Din po t. p. 3 in 4, drugega pa nič.

Generalna direkcija davkov v Beogradu je z rešitvijo št. 58.338/25 ugodila mojemu predlogu in povrnila preveč pobrano pristojbino v znesku 230 Din.

Št. Lenart, meseca maja 1927.

Franjo Sterlé.

Raznoterosti.

Nov odvetnik. Dr. Karl Kieser, odvetniški kandidat v Mariboru je napravil dne 14. januarja 1927 odvetniški izpit z dobrim uspehom pri višjem deželnem sodišču v Ljubljani ter otvoril odvetniško pisarno v Mariboru. Stopil je v kompanijo z bivšim šefom g. dr. Fritzem Juritsch, odvetnikom v Mariboru na Aleksandrovi cesti.

Odvetniški izpit je napravil z prav dobrim uspehom pri višjem deželnem sodišču v Ljubljani meseca maja dr. Fran Macarol, odvetniški koncipient pri dr. Danilu Komauli-ju, odvetniku v Mariboru. Obema novima odvetnikoma, ki sta bila ves čas podporna člana našega društva, iskreno čestitamo.

Sodniški izpit z dobrim uspehom je napravil dne 27. maja 1927 pri višjem deželnem sodišču v Ljubljani gospod Stanko Moškon, avskultant pri mariborskem okrožnem sodišču. Naše prirčne čestitke mlademu sodniku, ki je sin našega neutrudljivega delavca in organizatorja tov. Franjo Moškon-a, pis. ravnatelja v Mariboru. — Odbor.

Najboljša tipkarica v Evropi je 19 letna Angležinja Elinor Mitchell, ki je v tekmi za prvenstvo napisala 142 besed v 1 minuti.

Smrt ustanovitelja hrvatske stenografije. V Mostaru je umrl meseca novembra 1926 ustanovitelj hrvatske stenografije, prof. Leon Jamnicki. Pokojnik je izdal večje število stenografskih učnih knjig.

Umrli je Franc Duh, zidarski polir iz Ruš, član Delavske zbornice v Ljubljani in Narodnega kluba. Dne 18. maja 1927 se je vršil pogreb ob veliki udeležbi iz javne bolnice v Mariboru na pokopališče v Pobrežju. Poleg sorodnikov in stanovskih tovarišev, udeležila se je pogreba deputacija uradnikov in delavcev tovarne za dušik v Rušah ter mariborski člani Delavske zbornice, zlasti sosvet Delavske zbornice v Mariboru z uradnim vodjem g. Čehom, nadalje šef Borze dela Rudolf Golouh. Nagrobni govor je govoril pokojniku občinski svetnik g. Tumpej. Naj v miru počiva. Preostalih naše sožalje.

VABILO

na

VII. REDNI OBČNI ZBOR

društva odvetniških in notarskih uradnikov za obseg kraljevine SHS s sedežem v Mariboru, ki se vrši v nedeljo, dne 12. junija 1927, ob 9. uri dopoldne v Mariboru v zadnji dvorani restavracije »Pri stari pivovarni« (»Halbwid« v Jurčičevi ulici.)

Dnevni red:

1. Pozdrav predsednika.
2. Društveno poročilo (predsednika, tajnika, blagajnika in nadzorstva).
3. Poročilo krajevne skupine v Ptuj.
4. Poslovnik splošnega podpornega fonda Zveze društev privatnih nameščencev v Ljubljani.
5. Ustanovitev pogrebne in brezposelnega društvenega fonda.
6. Volitev novega odbora in delegatov za Zvezo.
7. Slučajnosti.

Samostojne predloge je izročiti pred občnim zborom v roke predsednika.

V Mariboru, dne 23. majnika 1927.

Tajnik:	Predsednik:	Blagajnik:
Štefan Medved.	Dragotin Gilčvert.	Franjo Moškon.

VABILO

na

V. REDNI OBČNI ZBOR

I. krajevne skupine društva odvetniških in notarskih uradnikov v Ptuj, ki se vrši v nedeljo, dne 19. junija 1927 ob 10. uri dopoldne v gostilni g. Mihe Brenčiča »pri Zamorcu«.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika osrednjega društva v Mariboru.
2. Poročilo odbora krajevne skupine (predsednika, tajnika in blagajnika).
3. Volitev novega odbora.
4. Razno.

V Ptuj, dne 30. maja 1927.

Tajnik:	Predsednik:	Blagajnica:
Bogo Christof.	Janko Likar.	Olga Weinhart.

Vsebina: 1. Ob jubileju »Reichsverbanda«. — 2. Negujmo naše zdravje. — 3. Zajedalci. — 4. Iz Naše stroke. — 5. Ptuj. — 6. Murska Sobota. — 7. Iz pisarniške prakse. — 8. Raznoterosti. — 9. Občni zbor v Mariboru in Ptuj.

Tiskar: Ljudska tiskarna, predstavnik: Josip Ošlak. Urednik: Franjo Moškon, pisarnovodja. Izdajatelj: Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru, predstavnik: Dragotin Gilčvert, ravnatelj. Vsi v Mariboru.